

Christian Solidarity International

Křesťanská mezinárodní solidarita

Číslo 1 / 2011

ZDARMA

ZPRAVODAJ KLN / ROČNÍK 20

CSI v Jižním Súdánu - Radostného dárce miluje Pán.

**Otevíráme už 20. ročník zpravodaje
Křesťané lidem v nouzi**

Trpí-li jedna část, trpí s ní části všechny!
(1 Kor 12:26)

www.csi-cr.cz

Slovo úvodem

Opět máme před sebou celý rok. Pro nás starší už 2011. Jak se vám jeví to třetí tisíciletí? Občas mu nerozumíme, ale je to něco nového? Náhodou jsem narazil na to, co napsal o naší republice ve třicátých letech F. X. Šalda: *"Psaného a papírového práva a nepráva máme celé vozy formanské; ale po ušlechtilém nepsaném mravu a zvyku, po samozřejmém taktu myslí a srdce, po nobilese, kráse, zdvořilosti, slušnosti, která se nenakazuje a nemůže ani nakazovat, která je dána s tvou krví, rodem a přírodou nebo civilizací, skoro bezvýsledně se pídíš v dnešním českém člověku. Proto vypadá náš veřejný život hůře než u Zulukafrů a Křováků. Bestiální surovost srdce a zvrhlost zpotvořené rabiátské duše nalezněš za každým krokem....."* Co by asi napsal dnes? Ale není tomu tak od dob Kaina a Ábela? Celou tu dobu to divadlo pozoruje náš nebeský Otec. A po celou tu dobu nám klade před oči: Já, Hospodin, Vám budu žehnat, vy se nechejte vést mojí Moudrostí.

A to je moje přání vám pro 2011. rok pro Kristu: Ať vám Hospodin žehná! Zdá se nám často, že se zlo stále více roztahuje kolem nás. A tak chci ještě přidat přání statečnosti pro život v pravdě a lásce. Ať vás posiluje hluboká víra v Toho, který přemohl svět, ať

je na nás poznat, že Mu patříme, umíme milovat, odpouštět a svědčit o Něm našim bližním.

Co najdete v tomto čísle zpravodaje? Hodně je toho z Indie. Začínáme krásnou zprávou o cestě dvou našich dobrovolnic za otcem Medem i jeho poselství nám, jeho rodákům. Potom už jen smutné stránky dnešní Indie v krátkých reportážích ze spolkových států Orissa a Karnataka. Protestní lístek je na indické velvyslanectví za 10 Kč. Adopce kleriků v režii společenství Pomocníků Řádu sv. Lazara je naším podílem k vzájemné spolupráci. Tentokrát nechybí reportáž vyslanců CSI v Súdánu, která bude zvláště živá pro ty, kteří se s nimi mohli osobně seznámit na Otevřeném dni letos 16. října v pražských Emauzích.

Něco o nás je trocha statistiky, která srovnává rok 2008, kdy jsme přehled uveřejnili poprvé, s rokem letošním. Možná by to chtělo podrobněji, ale tak se alespoň dovíte, jak si stojí váš bývalý okres. V Zamyšlení a modlitbách je vložen protestní lístek do Íránu. Můžete jej poslat na naši adresu, já pošlu společně.

Váš v úctě a s velkým poděkováním za Vaše modlitby a dary a také přání

F. Kopečný

Dopis z Indie

Dvě naše dobrovolnice pracují v dimapurské provincii v Indickém svazovém státě Assám. Je to v severovýchodní Indii podobně jako stát Manipur, kde žije otec Jan Med. Jedna z nich se s vámi podělila o své dojmy z návštěvy.

Tak už jsem sice v Indii, přesněji v Assamu, nějaký ten pátek, ale stále mě nepřestává překvapovat a udivovat.

Minulý týden se pro nás podařilo získat povolení pro vstup do státu Nagaland a Mani-

pur. Kvůli teroristům (obchodu se zbraněmi a praní špinavých peněz), přílivu levné pracovní síly a muslimů z okolních států (především z Myanmaru (Barmy) mohou cizinci vstoupit do těchto států jen na základě zvláštního povolení, které není jednoduché získat a v případě povolení do Manipuru není zadarmo. Když přihlédnu k tomu, jak už jsem si zvykla, že všechno v Indii dlouho trvá (a ani na úřadech to nebývá lepší, tak pro mě bylo překvapující zprávou, že jsme se už v

sobotu odpoledne (6. 11. 2010) mohli vydat na naše zatím nejdelší cestování po severovýchodní Indii za hranice Assamu. Cíl cesty byl jasný – návštěva mého slavného krajana otce Jana Meda v Imphalu (Manipur).

Naším prvním útočištěm byl provinciální dům Don Bosco v Dimapuru ve státě Nagaland. Cesta trvala asi 4 hodiny, cestou jsme míjeli nám známý rovinatý Assam, plný čajových plantáží, kokosových palm a banánových stromů. Ve městě doznival ještě hinduistický festival světla, takže města byla pěkně prosvícená svíčkami, a tu a tam doznivaly rány petard. Na hranicích vše proběhlo v pořádku, a tak nás otec Filip šťastně dovezl do místa určení a předal našemu průvodci otci Samuelovi Elow.

Až druhý den jsem zjistila, jaké že to hranice jsem překročila a v jakém rozdílném světě jsem se najednou ocitla. Nebylo to, jako překročit hranice v rámci jedné země, nebylo to, jako překročit hranice sousedních států v Evropě, ale bylo to, jako třeba jet z Řecka do Kanady (teda ani v jednom z těchto států jsem nebyla, ale co si tak představuju); podnebí, krajina, kultura, náboženství, jazyk, lidé, všechno zcela rozdílné.

Všude okolo krásné zelené kopce, klima chladnější (avšak pro mě maximálně příjemné, místní lidé mají čínské rysy ve tvářích a jsou spíše oblečení po evropsku. V Nagalandu je 98% křesťanů. I to bylo hodně znatelné.

Ač je Česká republika, nebo potažmo celá Evropa, více či méně ateistická, myslím si, že náš křesťanský původ nezapřeme. Tady jsem si mnohem více uvědomila, jak hodně náboženství ovlivňuje povahu lidí a celkově atmosféru země.

Pokud mohu srovnávat převážně hinduistický Assam s většinově křesťanským Nagalandem a hodně křesťanským Manipurem, (zde je křesťanství hodně v horách, zatímco v rovinaté oblasti Imphalu jsou převážně hinduisté), musím říct, že se náboženství projevuje v sebemenších maličkostech a v mnoha oblastech života. A to do toho nepo-

čítám příliv muslimů, který se nevyhnul ani Indii. Od rozvrstvení společnosti (hinduistické kasty, postavení ženy, vzhlížení k cizincům) v Assamu, přes zavřené obchody a liduprázdno v nagalandských městech v neděli, až po billboardy vyjadřující solidaritu a spolupráci v Manipuru. Paradoxně mi lidé v Nagalandu a v Manipuru připadají světovější, otevřenější a chápavější než lidé v Assamu, který je světu mnohem dostupnější.

V neděli odpoledne jsme se tedy z Dimapuru vydali přes nádherné kopce, dosahující až 4 000 m. n. m., do hlavního města Nagalandu - Kohimy. Chvilími jsem nevěděla, jestli jsem v džungli nebo v ráji, (ale to možná vyjde nastejno), a nemohla jsem odtrhnout oči z kopců.

Ač jsme nedosahovali nějakých vysokých vzdáleností, po indických cestách plných serpentín to bylo dosti časově i fyzicky náročné. A tak čas od času zastávka v některém salesiánském centru na krátký odpočinek a občerstvení, což přišlo vhod.

Ještě, že byl listopad, protože cesty v období monzunových dešťů (tedy červen až září) tu díky sesuvům půdy bývají i několik týdnů neprůjezdné.

Jednou z prvních zastávek bylo salesiánské centrum Dona Boska (DB) v Zubze.

V Zubze mě uchvátily pohledy z okna na úžasně kopce, kterých jsem se po 2 měsících roviny v Assamu nemohla nabažít. Taky mě zaujal zdejší kostel, který je nevšední svými tvary. Dále tu samozřejmě, jako v každém správném salesiánském centru, nechybí škola, hostel pro kluky, hostel pro holky, o které se starají sestry Salesiánky, a také zde mají salesiánský noviciát.

Dále jsme pokračovali do Kohimy, kam jsme dojeli až ve večerních hodinách. Díky tomu jsme alespoň nepřišli o pohled na krásně rozsvícené město vystavěné v kopcích. Zde jsme spali v opět v středisku DB. S jedním místním knězem, učícím na univerzitě anglický jazyk, jsme našli i společné téma: Franze Kafku. Tak to bylo takové milé setkání.

Dostavba hostelu sv. Moniky, na který svými dary přispíváte

Nebyla tu moskytiéra, a tudíž ani komáři, a tekla tu teplá voda.

V pondělí ráno jsme pokračovali v cestě. Podívali jsme se na světoznámý kohimský hřbitov z druhé světové války. Zde jsou památníky velice mladých vojáků, kteří během druhé světové války položili svůj život v proslulé bitvě o tenisové kurty. Zde byl v urputných bojích zastaven postup Japonců na západ.

V dopoledních hodinách jsme bez problému překročili hranice Nagalandu a Manipuru. Dokonce jsme se i přátelsky pozdravili

s místním hraničním důstojníkem. Cizince tu asi moc často nepouští, a tak si za námi přišel podat ruku až do auta.

Hornatá část Manipuru není až tak rozdílná od Nagalandu. Avšak na kulturu, tradice a jazyky to je velice pestrý stát. Nenosí se zde typické indické sárí, ale sukně a široké šály, na kterých mají podle kmenů vyšité ornamenty. (Připomínalo mě to hodně nepálskou a bhútánskou kulturu).

První zastávkou v Manipuru bylo Tadubi. Tady nás přivítali žáci z 10. třídy místní školy St. Joseph zpěvem a rúží (živou! v Assamu jsem si už zvykla, že všude jsou umělé kytky, a tak to bylo milé překvapení!)

Všude, kam jsem přišla, stačilo říci, že jsem ze stejné země jako otec Med a už všichni věděli, kam si mě zařadit a hned jsme byli kamarádi. Čím víc jsem poznávala díla otce Meda, tím víc jsem ho obdivovala a těšila jsem se na setkání s ním.

Na oběd jsme byli pozvaní do Maramu. V tomto rozvíjejícím se místě Salesiáni dostavují univerzitu. Jediná široko daleká možnost univerzitního vzdělání v této oblasti a i na tom má podíl otec Med. A nejen na tom. Čím především se zapsal do paměti zdejších lidí a hlavně dívek, bylo tím, že zde

Škola, jejíž druhé patro bylo postaveno z vašich darů

A ještě žáci ve třídě. Takové lavice si pamatují jen nejstarší z nás

dal zbudovat hostel St. Monica pro dívky, a tím jim umožnil získat univerzitní vzdělání. V Maramu Salesiáni dále vybudovali a spravují hostel pro kluky, technické učiliště a High school DB.

Další salesiánská škola John Paul II. se nachází na kopci nad Maramem, asi ve výšce 2 500 m.n.m., v Maram Khutlen. Zde jsou dvě třídy školky (nursery a kindergarden) a 1. až 7. třída. Tady studenti dobře vědí, kde je Česká republika. Protože právě jí, respektive dárcům z České republiky, jsou vděční za to, že tato škola stojí. Popravdě, byla jsem hrdá, že jsem Češka. Navštívila jsem skoro každou třídu, popovídali jsme, zazpívali a zasmáli se.

Vzhledem k tomu, že jsem navštívila už mnoho škol v severovýchodní Indii, mohu srovnávat. A češtví nečeštví, musím přiznat, že jsme se s Janou obě shodly, že tato škola na nás působila velice dobrým dojmem.

Odpoledne jsme se ještě podívali do Senepati, místa, kde otec Med v Manipuru začínal. Zde na přelomu 70. a 80. let minulého století zbudoval High school a také hostely pro studenty.

Představa, že když do tohoto divokého

kraje, zdejších nepohodlných kopců, přišel otec Med, tak tu nebylo nic, a on tu z ničeho začal budovat školy, mě čím dál více přiváděla k úžasu. Začátky tu musely být opravdu drsné. Tady mě začalo více docházet, proč tu tak všichni Jana Meda obdivují. To, co jsem tu teď viděla, (jen zlomek toho, kde všude otec Med působil), byla fungující centra, která dětem z hor přináší vzdělání a to s ohledem na jejich kulturu, jazyk a tradice.

Je skvělé, že myslel i na své pokračovatele zřizováním noviciátů a že teď má kdo pokračovat v jeho obdivuhodných dílech.

K večeru jsme dorazili do Imphalu. Naše první kroky směřovaly do nemocnice, kde se otec Med léčí. Tak dlouho očekávané setkání, které během dne nabralo mnohem větších rozměrů, bylo tady.

Otci Medovi je 95 let. Vzhledem k tomu, že si letos v létě opakovaně zlomil nohu zůstává v nemocnici, kde má veškerou péči. Jeho kosti jsou dost křehké, celkově je hodně hubený a trpí nepravidelnými bolestmi. Teď už je upoután na lůžko, což pro něho bylo, vzhledem k jeho celoživotní vitalitě, ze začátku dost těžké přijmout. V době naší návštěvy byl jeho stav stabilizovaný a celkově byl v dobré kondici. Dýchal i jedl sám. Otec

U otce Meda

Med mluví v intervalech a více méně mu je rozumět. Občas opakuje stejná slova nebo si nemůže vzpomenout, co chtěl říct, ale věty dávají smysl a přemýšlí mu to dobře.

Jeho ošetřovatelky jsou moc milé a pěkně se o něho starají. Každý den, s ohledem na jeho zdravotní stav, má nějakou návštěvu.

Otce Meda jsme v nemocnici navštívili 4x (v úterý večer, ve středu ráno, ve středu večer a ve čtvrtek ráno), jen jednou (ve středu ráno) se necítil dobře a byl unavený, tak jsme s ním nemluvili dlouho. Bylo to velice silné a obohacující setkání.

Na začátku se divil, že vypadám stejně jako on (myslel tím, že jsem bílá a pak nechápal, že jsem se naučila tak dobře česky. Mluvila jsem tedy na něho česky, rozuměl mi, ale reagoval anglicky. Avšak nevzdala jsem to! Neustále jsem na něj mluvila česky a asi po 15 minutovém monologu se postupně rozmluvil i on česky. Jedna z prvních českých vět byla: „Odkud jste? Já jsem Jihlavák!“

Nakonec se zas pro změnu nemohl přeorientovat zpět na angličtinu, takže když na něj otec Samuel nebo ošetřovatelky mluvili anglicky, odpovídal česky. Tak jsem pak fungovala jako překladatelka.

Jak samy ošetřovatelky říkají, otec Med trpí bolestmi, ale snáší je statečně a nestěžuje si. Naopak humor ho i přes všechno neopouští. I během naší návštěvy jsme dost vtipkovali a hodně se nasmáli.

Rád vzpomínal na Čechy. Je více než jasné, že přestože získal indické občanství, srdcem zůstal Čechem. Do Čech taky posílá několik vzkazů, slíbila jsem, že to vyřídím:

Na sklonku svého života posílá důležité poselství pro své „věrné Čechy“. Doslova ho tu přepisují:

- „*Já skoro nevím, co mám říct, ale jedna věc je důležitá, aby všichni křesťané byli jedno. Proč jsme? Protože jsme jedna síla, všechny církve by se měly spojit. Ne protestant, katolík, baptista, ale všichni v jedné církvi v Kristově lásce. Boží láska zvítězí!*
- *Já jsem ready odejít z tohoto světa. Já chci umřít za to, abychom všichni byli jeden tým, jedna skupina, abychom všichni byli jedno pro Pána Boha.*
- *Matka Boží musí být s námi a všichni dohromady.*
- *Dvacáté první století musí být stoletím lásky. Evropa se musí obnovit. Zase se musí začít všechno od začátku.*
- *Já umírám, ale to není konec. Vy musíte pokračovat, pracovat, aby všichni byli jedno.*
- *Budu sledovat Vaši práci. Běžte a dělejte to, co děláte! Rád Vám požehnám, podpořím Vás a budu se za Vás modlit v češtině, v angličtině, němčině.*
- *Já umírám rád, už nemám sílu, ale to není konec, vy ji máte a můžete pokračovat. Práce, která začala, musí pokračovat. Kousek po kousku, až se podaří velké dílo. Bůh je větší a dá nám sílu všechno zvládnout.*
- *Pište, pište, pište, aby čeští dárci nepřestali.*
- *Kéž by všichni pokračovali v práci!*
- *S láskou, vírou, ... (nebylo rozumět) jsem starý Čech...*
- *Poslední pozdrav od Pána Boha: Dělejte, co můžete! Nezbyvá mi moc života, ale modlím se.*

Já už jdu pryč, ale zůstávám s Vámi!

Setkání s ním bylo něco úžasného. Starý muž a přesto tak plný života. Ačkoliv je upoután na lůžko, čiší z něho životní energie. Je obdivuhodné, jak to všechno s pokorou zvládá.

Pro mě osobně to byl hodně osobní a povzbuzující zážitek, na který nikdy nezapomenu.

V pondělí večer nás ještě čekalo krásné uvítání v DB centru Chingmeirong v Imphalu, které je momentálním domovem otce Meda v severovýchodní Indii. Společně se dvěma žáky otce Meda, kteří ho přiletěli navštívit z Bangalore, nás místní studenti přivítali zpěvem a tancem manipurských kmenů. Dostali jsme na uvítanou široký šál s výšivkou manipurského kmene Kachua. Nakonec jsme taky něco přidaly z naší české kultury – zazpívaly jsme českou písničku. Připravili pro nás moc pěkný večerní program, který byl protkan nevědní manipurskou kulturou.

Druhého dne jsme navštívili katedrálu St. Joseph a také biskupem, tak se nemusíte nějak objednávat, prostě vejdete. Tento biskup, přestože už je v důchodě, je stále aktivní a pomáhá, kde může. Právě jeho dílem je Catholic medical centre, v kterém se léčí otec Med.

Katolická nemocnice v Imphalu

Dále jsme se byli podívat ve škole St. Felix a ve škole v Lieshembau, které jsou podporovány prostřednictvím otce Meda. Ve škole v Lieshembau jsem se učila tancům z různých manipurských kmenů a povídala jsem si se studentkami. Taky jedna ze škol, která se mi hodně líbila, a působila na mě příjemně.

V úterý odpoledne jsme se sešli s domestic worker. Tento projekt, zabývající se dětskou prací, mě hodně zaujal.

Domestic worker jsou děti z chudých rodin, které musí pracovat. Často pracují se svými rodiči v nějaké bohaté rodině. Většinou jako kuchařky, uklízečky či zahradníci, zkrátka dělají vše, co je v dané domácnosti potřeba.

I do života těchto dětí se zapsal otec Med velkým písmem. Zasloužil se o to, aby tyto děti měly možnost chodit po práci do školy. Také byla zřízena služba, kdy sociální pracovníci zjišťují, v jakých podmínkách děti pracují.

Osobně jsem s některými dětmi i sociálními pracovníky mluvila a jak jsem slyšela, některé děti pracovaly v opravdu krutých podmínkách. Jedno děvče mi se slzami v očích vyprávělo, v jakých podmínkách musela s maminkou v jedné rodině pracovat. Jak na ni byli zlí a jak neměla naději, že by se to mohlo změnit. Je jasné, že tuto špatnou zkušenost si už ponese celý život, ale byla jí vrácena naděje, že její život i život jejích dětí může být lepší.

Jak jsme tak cestovali z místa na místo po indických cestách, měla jsem dost času přemýšlet. Už delší dobu, co jsme v Indii, se zaobírám myšlenkou, jestli je spravedlivé, že někteří lidé se narodí v bohaté Evropě nebo Americe a jiní v chudé Africe či Indii.

A je to vůbec štěstí, že jsme se narodili v Evropě, kde máme relativně všechno? Vždyť lidé tady mi připadají mnohdy šťastnější. A když jsme se narodili v Evropě, neměli bychom tuto „výhodu“ využít ve prospěch druhých lidí, kteří ji nemají? Možná i my bychom potom byli šťastnější. Vždyť je

to přeci v každé druhé české pohádce, že opravdovým bohatstvím je štěstí a láska a že moc a majetek ničí lidi.

Tak asi něco takového a mnoho dalšího se mi honilo hlavou, když jsem cestovala po manipurských kopcích.

Večer jsme byli trochu více turisty a zavítali jsme do parku Bira Tikendrajita, což byl zdejší uznávaný panovník. Vzhledem k tomu, že se park rekonstruoval, byl zavřený. Když ale viděli dvě bělošky, pustili nás tam. Za to jsme se s nimi však museli vyfotit.

Taky jsme se podívali do klasického indického „supermarketu“ a do tří nově postavených marketů, které nejsou ještě otevřeny. Opět jsme nezapřeli svůj cizí původ a kdosi z pověřených nás tam milerád provedl. Tyto tři nové markety jsou ojedinělým projektem. V Indii jsou běžně prodáváči jenom muži, avšak v těchto marketech budou prodávat jenom ženy a vstup bude povolen rovněž jen ženám. Není od věci zmínit, že hned vedle je fotbalový stadion.

Ve středu v raních hodinách jsme se z Imphalu vydali na cestu zpět.

Posnídali jsme u sester Salesiánek v Kangpokpi. Dívky, které tu bydlí v hostelu a o které se sestry starají, nás vřele přivítaly zpěvem a nádhernou živou kyticí. I tady jsme slyšeli o dobrotivosti otce Meda.

Obědem nás poctili v Shajoubě. Toto místo jsem si zamilovala a chtěla jsem tam zůstat. Krásný kostel, tak trochu v italském stylu, a škola St. Joseph obklopeny ze všech stran úžasnými kopcí. Jsou tu moc milí a šťastní lidé, kteří si ponechávají svou jedinečnou kulturu. Na toto místo se chci ještě aspoň jednou v životě podívat.

Odpolední čaj jsme si dali v centru DB v Punanamai. Taky moc okouzující místo. A zdejší hlavní kněz mě dokonce pozval, ať tu zůstanu déle. Jak ráda bych, ale bohužel kvůli povolení to nejspíš nebude možné. Zde je taky hrob jednoho velice uznávaného italského salesiánského misionáře otce Petra Bianchi, který pro oblast Manipur, také vykonal mnoho dobrého.

Poslední návštěva byla u sester v klášteře u katedrály v Kohimě. Zdejší sestry se starají o studentky, které jsou rovněž podporované prostřednictvím otce Meda.

Přenocovali jsme opět v DB v Kohimě a dalšího dne jsme ráno pokračovali zpět směr Dimapur a následně Golaghat, protože naše povolení tohoto dne nemilosrdně končila.

Nevím, jak se to všechno otci Janu Medovi podařilo dokázat. Je jasné, že sám by to nezvládl. Pomoc četných dárců z Čech, Slovenska, Itálie a dalších zemí je zřejmá. Každopádně této práci obětoval celý svůj život, a aby jeho práce nebyla zbytečná, je třeba v jeho dílech pokračovat, jak si to i on sám přeje.

Lidé si tu váží jak otce Meda, tak i sponzorských zemí, protože dobře vědí, že bez dárců by toto všechno nebylo možné. Cení si každého, kdo jim pomáhá a svoji vděčnost vyjadřují i navenek. Tak, jak to ukázali mě – hudbou, zpěvem, tancem - a jak je to pro jejich kulturu příznačné.

Mnoho lidí tu otce Jana Meda považuje za svatého muže. I já se mezi ně řadím. Jsem pyšná na otce Meda a na všechno, co udělal z lásky pro druhé.

V našich dějinách je pár osobností, na které můžeme být právem hrdí a z jejich života si můžeme brát dobrý příklad. Najít takového Čecha v současné době, už je mnohem těžší. Škoda, že v Čechách mnoho lidí neví, jakého mají krajana a nemohou být na něj také tak hrdí.

15. 11. 2010, Golaghat, Assám, Indie – Marie Polívková

**KDO DÁVÁ, DOSTÁVÁ,
MNOHEM VÍC PŘIJME...**

SV. FRANTIŠEK Z ASSISI

CSI zahajuje pomoc Indii

Už v prosinci oznámila CSI, že zahajuje humanitární pomoc pro Indii a v ní pronásledované křesťany. Přinášíme první přiblížení plánovaných aktivit.

Už několikrát jsme vás povzbuzovali k modlitbám a protestům proti násilí páchanému radikálními hinduisty na jejich křesťanských spoluobčanech. CSI se však rozhodlo pro konkrétní pomoc těmto bratřím, již dlouhou dobu vystaveným utrpení a tak jim dlouhodobě stát po boku. Doufáme, že nás v našich snahách podpoříte a vyhovíte naší naléhavé prosbě.. Proto vám nyní podáváme následující zprávu a hlubší pohled do Indie a do situace křesťanů, kteří se považují za učedníky apoštola Tomáše.

Mezi High-Tech a nejkrušnější chudobou

Indie je zemí protikladů. Má dnes už hodně přes miliardu obyvatel a tak spolu s Čínou představuje země s největším lidským potenciálem. Indie prožívá mimořádný hospodářský růst a patří k zemím, které směřují mezi hospodářské velmoci. Indičtí počítačová experti jsou ve světě vyhledávaní. Na tomto boomu se však podílí jen malá část obyvatelstva. Podle údajů Světové banky musí 44% obyvatel Indie přežívat za méně než 1 dolar denně. Stále přežívající hinduistický kastovní systém nedovoluje nejchudším jejich bídu překonat. Proto má evangelium právě pro tyto lidi velkou přitažlivost. V křesťanské víře pak nacházejí svoji hodnotu. Velkou konkurenci však představuje maoismus, což si hinduisté málo uvědomují. Radikální hinduisté

Pište na indické velvyslanectví a žádejte ochranu křesťanů a spravedlivé potrestání viníků.

Křesťanská mezinárodní solidarita
P.O. box 8
750 11 Přerov

10,- Kč

Velvyslanectví Indické republiky
JE Ambassador
Milady Horákové 60/93
170 00 Praha 7 - Holešovice

považují vzdělávání a konverze těch nejobo-
žejších za velké ohrožení. Obávají se ztráty
své kultury a tradic a rozdmýchávají proto
nenávisť proti křesťanům.

Náboženství v Indii

V zásadě je náboženská svoboda zaru-
čena ústavou. Ve většině svazových států
žijí vedle sebe jednotlivé náboženské sku-
piny víceméně v klidu. V posledních letech
však dramaticky narůstá násilí proti křesťan-
ům. Obzvláště kruté je ve spolkových stá-
tech Orissa, Gujarát, Karnataka a Andhra
Pradesh.

V Indii je 82% hinduistů, 11% muslimů, 2,5%
křesťanů, 2% sikhů, 1% buddhistů, 1% jainů
(denominace hinduismu) a 0,5% ostatních
vyznání.

Pronásledování křesťanů v Orisse

O světovou pozornost se postaraly bru-
tální útoky na křesťany, jejich obydlí a jejich
kostely koncem srpna 2008 v oblasti Kand-

hamal ve spolkovém státě Orissa. Bylo vy-
hnáno 54000 křesťanů. Více jak 400 kostelů
a 5600 domů bylo zdemolováno. Bezpro-
středně po útocích se objevila řada dob-
ročinných organizací s první pomocí. Brzo
však událost zapadla a vymizela z titulků
novin a s tím se stáhly i dobročinné orga-
nizace. Mnoho rodin v Kandhamalu ani do
dneška nedosáhlo na pomoc a jen s obtíže-
mi přežívají. A protože místní úředníci často
pocházejí z hinduistických extrémistů, mu-
sejí křesťané i na minimální pomoc od vlády
čekat nekonečně dlouho.

CSI přináší pomoc

V oblasti Kandhamal zahájila CSI spolu
s katolickou církví a evangelickým spole-
čenstvím pomocný program pro postižené
rodiny. Orissa je téměř dvakrát větší než
ČR a má kolem 40 milionů obyvatel. Orissa
patří k nejhudším svazovým státům Indie
a je proto živnou půdou pro extrémní politic-
ké aktivisty.

Rozdělování pomoci je velkou podporou
pro hladem ohrožené rodiny. Srikanta Diga-
l musel na příklad se svojí ženou a třemi dět-
mi při napadení křesťanů uprchnout ze své
vesnice. Na pár dnů našli úkryt u příbuz-
ných, ale nyní přežívají ve slumu na okraji
hlavního města Bhubaneswar, kde bojují
o holý život ze dne na den. Pomoc od CSI
přijali s velkou vděčností. CSI zajišťuje také
stavební materiál, aby mohli uprchlíci po ná-
vratu opravit poničené domy.

Dalším krokem CSI je zasazovat se spo-
lu s církevními představiteli a právními zá-
stupci, aby se domohli svých práv. Dodnes
není odsouzena řada usvědčených účastní-
ků brutálních útoků z roku 2008 a donuce-
na nést následky. Protože většina křesťanů
nemá na to sama se hájit proti zaujatým úřa-
dům, potřebují naši pomoc. Místní úředníci
musí převzít povinnost, zajistit ústavou za-
ručovanou náboženskou svobodu v rozsahu
své působnosti.

CSI se tohoto úkolu podjala a budeme
naše bratry trvale podporovat. Pro mnoho
křesťanských rodin a především pro jejich
děti nevypadá dnes budoucnost růžově. Díky
Vaší štědrosti můžeme přinášet křesťanům
v Orisse novou naději a důvěru.

Přepadení školy i ředitele

*Bohužel, v Indii není konec. Extrémní hin-
du-nacionalisté přepadli misijní školu. Otec
Filip Noronha byl vážně poraněn a musel
být převezen do nemocnice.*

Rozjitření hinduisté přepadli 22. října
2010 katolickou školu „Holy Cross“ a zrani-
li těžce zástupce ředitele školy, otce Filipa
Noronha. Útočníci vyvlekli bezbranného ve-
douceho školy na ulici. Tam do něj kopali
a tloukli ho tyčemi. Otec byl těžce raněn
a musel být převezen do nemocnice.

Teprve nyní pravé vzdělání

Počtení vetřelci přepadli školu v White-
field (spolkový stát Karnataka, Bangalore)
a zdůvodňovali své jednání tím, že otec prý
sexuálně obtěžuje žáky. „Toto falešné obvi-

nění bylo záminkou pro očernění školy
a zdiskreditování a zastrašení jejího před-
staveného“, řekl otec zpravodajci Asia News
a shrnul: všechny útoky a pomluvy mají je-
den cíl, přinutit křesťany nevzdělávat tu nej-
nižší kastu společnosti, dality.

V Karnatace jsou křesťané poslední do-
bou stále častěji přepadáni. Důvodem je
převážně zamezení vzdělávání dalitů. Tak
tomu bylo i při napadení ve škole Svatého
kříže. Ale přepadení povede naopak k vět-
šímu nasazení při vzdělávání nejhudších,
prohlašuje otec Filip. Mimoto je přesvědčen,
že misijní škola přináší důležitý užitek pro in-
dickou společnost. Neboť změnu sociálních
podmínek a sociální spravedlnost lze dosáhnout
především solidním školním vzděláním.
Že mají dalitové nárok na vzdělání považuje
otec za samozřejmé. Kromě toho nebudou
už v budoucnosti zneužívání příslušníky
vyšších kast jako špatné placení zemědělských
dělníků.

„Odpustil jsem jim, že mne přepadli a zko-
ušeli zastrašit“ poznamenal otec Filip. Záro-
veň poukázal na to, že vláda má povinnost
zajišťovat rázně a rezolutně spravedlnost.
A tento požadavek konkretizoval slovy: Jus-
tiční orgány se musejí zaměřit na ochranu
křesťanských misionářů. Ti totiž slouží indick-
é společnosti, a mají tedy právo na ochra-
nu, navíc jim to zaručuje indická ústava.

*Indická vláda by si měla také uvědomit,
že křesťané jsou přirozenou ochranou šíření
maoismu mezi dality. I u nás přispěli výraz-
ně k pádu komunismu.*

*Naléhavě Vás žádáme, abyste věnoval váž-
nou pozornost ochraně křesťanské menšiny
v Indii ve shodě s Vaší ústavou.*

Your Excellency,

We are dismayed to hear about the Hindu extremist attack on the Catholic mission school of the Holy Cross, Karnataka State, on October 22, 2010. In the course of assault, the Vice-Principal, Father Philip Noronha, was seriously injured that he had to be hospitalized.

We in our country have own painful experiences with communism and we know that Christians can be the best protection and government's ally against Maoist their influence between Dalits growths.

We urgently ask you to under take serious efforts aimed at the protection of the Christian minority in India, to which it is legally entitled under India's Constitution.

Yours sincerely and respectfully

Place, date / Místo, datum

Signature / Podpis

Jsme rozhořčeni z přepadení misijní školy a těžkého zranění jejího vedoucího.

Mý v naší zemi máme bolestné zkušenosti s komunismem a víme, že křesťané mohou být nejlepší ochranou a spojencem vlády proti maoistům, jejichž vliv mezi dality roste.

ADOPCE KLERIKŮ V REŽIJI SPOLEČENSTVÍ POMOCNÍKŮ ŘÁDU sv. LAZARA

Výzvu uveřejňujeme na základě naší dohody o spolupráci při pomoci postiženým ve světě.

Úspěšnou, ale náročnou naši akci **30 studní pro Afriku** již augustiniáni realizovali ve Východním Kongu v oblasti Poko a okrese Bas-Uele. Kvalitní vody tam byl velký nedostatek a zejména děti nosily těžké nádoby s vodou i řadu kilometrů. Některé pak trpěly kýlou a většina obyvatel parazity ze špatné vody. Akci jsme předem konzultovali s naším velvyslanectvím v jejich hlavním městě. Na jejich doporučení jsme v termínu zpracovali pro Ministerstvo zahraničí projekt s žádostí o příspěvek. V roce 2007 byl tento projekt schválen vládou ČR, ale ministerstvo tuto akci předalo Ministerstvu zemědělství, kde údajně měli jinou metodiku. Akci tam nechali v klidu a po roce ji vrátili zpět. Ministerstvo zahraničí pak konstatovalo, že tato akce nebyla zahájena, a z těchto důvodů se v ní nebude pokračovat. Za peníze daňových poplatníků se však na obou ministerstvech touto problematikou velmi dobfě živí spousta odborníků, kteří pro takovou práci již spotřebovali snad tuny papírů.

Seminaristé

Finanční prostředky jsme pak získali od několika tisíců drobných dárců. Bez Božího požehnání je marné počínání, a tak nás modlitbami podporuje klášter v Novém Dvoře u Toužimi. Předpokládáme, že tyto studny umožní augustiniánům větší misijní úspěch, což byl asi hlavní důvod nechuti našich státních úředníků.

Při návštěvě otce od afrických augustiniánů v Praze jsme byli požádáni o pomoc pro jejich kleriky. Ti mají za sebou již příslušnou formaci, a tak se nepředpokládá jejich dodatečné jiné rozhodnutí či odmítnutí kněžství. Na rozdíl od nás mají mnoho zájemců, ale nedostatek finančních prostředků. Dle Písma se máme snažit tyto rozdíly vyrovnávat. Jsme dohodnuti, že finanční příspěvek 1000USD na jednoho klerika ročně obdrží celý seminář, ale korespondence bude s tím, kterého mohli takto přijmout navíc. Akci jsme zahájili přednáškou na letošních Akademických týdnech v Novém Městě nad Metují a prvých 1000USD jsme jim poslali 20. září. Místní kampeličku mají téměř na okraji pralesa, a také byly určité potíže i s mailovou poštou. Jejich potvrzení o došlé platbě jsme pak obdrželi až 22.10. 2010.

Doufáme, že s Boží pomocí nám opět drobní štědrí dárci umožní realizovat tuto akci, kterou považujeme za jednu z nejlepších investic pro Boží království. Odborníci také vysvětlují, že sv. Duch je vzájemným darem Boha Otce a Syna, a rovněž i my se máme snažit podobně (z *tvé štědrosti jsme přijali chléb, který ti přinášíme*). Pro tuto pomoc máme samostatné číslo účtu 0001617440/2700, které má pouze náklady banky. O našich akcích se můžete více dovědět na naší internetové adrese, viz <http://web.katolik.cz/svlazar/>

Petr Jílek, KCLJ

Súdán – dobrá zpráva pro otrocky

Ve zdánlivě beznadějně situaci přináší CSI semínka naděje – a ona vzchází zázračně. Otrocky jsou osvobozováni, nakrmeni a jejich rány se konečně začnou léčit.

12. září mluvila Ellen Ratner se slepým chlapcem Ker Aleu Deng.. Je novinářka akreditovaná v jednom sirotčinci ve Washingtonu a je s CSI na cestě po Súdánu. Slepý mládenec se vrátil z otroctví teprve letos v květnu. Jak řekla Ellen, Ker ji, zkušenu novinářku, dojal velmi hluboce. Jeho majitel ho pověsil za nohy na strom blízko ohně a nechal jej tak viset celý den. Nakonec nasypal bezbrannému dítěti do očí chilí. „Proč to udělal?“ Chtěla vědět šokovaná Ellen. Chlapec odpovídal na všechny otázky klidným, jasným hlasem: „Musel jsem každý den sbírat ibiškové květy. Jednou nechal Ker pytel s květy na dešti, což majitele rozčílilo k nepříčetnosti. Choval se krutě i k jeho matce. Bil ji bičem na velbloudy. Mnohokrát proto utekla, ale musela se zase vrátit. Možná proto chlapce tak krutě potrestal a poranil, aby nemohl utéci.“

Pomoc pro slepého chlapce.

Novinářka byla při čtení záznamu svého rozhovoru se slepým chlapcem silně zasažena. „Neuvěřitelné, nebudu mít klid, dokud se to nedoví celý svět“. Po svém návratu do Spojených Států mobilizovala vlivné známé. Zasadila se o to, aby chlapec mohl navštěvovat školu pro slepé.

Při setkání s pracovníky CSI se ukázalo, že je bystrý a nadaný. „Ježíš mne miluje, já to vím, protože mi to říká bible“. Za okamžik se pod vedením Dr. Johna Eibnera naučil anglickou sloku jedné písně. Tak mu jistě škola pro nevidomé usnadní vstup do nového života.

Dr. Luka Deng bojuje v táboře proti lepre.

„Tento chlapec je znovu zdrav“. To nám se zářícím úsměvem sdělil dr. Luka v září 2010

a položil ruku na záda Aguir Kuol. S tímto chlapcem jsme se poprvé setkali v jeho 13 letech v březnu 2009 v jedné skupině vračejících se otroků. Díval se na nás vyhublý, plachý a zanedbaný chlapec. Polovina kůže jeho černého obličeje byla pokryta puchýři. Nos mu padal a jeho uši vypadaly jako by se drobily. „To je lepra“ oznámil nám tehdy dr. Luka Deng. „Tento chlapec byl zastrčeným nevolníkem a ještě neviděl lékaře“, doplnil. Ale nemoc mezitím značně pokročila.

Vzali jsme tehdy Aguiru za farářem Matthew Garang. Otec Matouš pečuje s přispěním CSI už roky o sirotky a bývalé děti-otrocky. Je běžné, že děti a mladí, kteří se vrátili z otroctví, si už vůbec nepamatují na svoji vlast v Jižním Súdánu. Často se nepodaří najít jejich příbuzné. Tyto děti potom opatruje otec Matouš. Tak i Aguiru.

Jedenkrát týdně dostává chlapec kombinované léky. Po několika měsících hodnotí Aguiruovo léčení: Puchýře z obličeje se postupně ztrácejí. Chuť k jídlu se mu postupně vrací a je znatelně silnější. Po 18 měsících léčení je nemoc nevratně překonána.

Opět ta nevšimavost

To byly jen dva příklady, které dokládají, jak je využíváno Vaší pomoci pro pronásledované. Bez nasazení CSI by se tyto a další děti vůbec z otroctví nedostaly a nikdy bychom se o jejich osudu nedověděli.

Nemůžeme být lhostejní při nespočetných hrozných životních osudech, se kterými se znova a znova při našich cestách do Súdánu setkáváme. Tak se znova a znova dostáváme do role milosrdného Samaritána. Mimo to jsme odkázáni na to, že i vy se necháte pohnout tolika osudy těch mnoha obětí, které musí nést bídu a pronásledování. Důležitá práce CSI je totiž možná jen díky Vaším darům.

Něco o nás

Podobně jako v minulých dvou letech i dnes trochu vybočíme ze sledování hrůz pronásledování našich bratří. Následuje opět přehled našich příznivců podle směrovacích čísel a původních okresů. V naší databázi považujeme za aktivní příznivce, kteří nám poslali dar za posledních pět let nebo se jinak zapojují do našich aktivit (překládáním, pomocí při expedici zpravodaje, odbornými radami, zájmem o zpravodaje a pod.). Nechceme nic jiného, než vám poskytnout přehled. Můžeme vás ujistit, že se radujeme z každého nového příznivce, ale dvojnásob, z tak zvaných misijních území. Doposud nám chybí v kartotéce zastoupení už jen z Rokycan (Zpravodaje tam na fary posíláme). Když bereme do úvahy počty příznivců a počty obyvatel v daném městě, vedla

dlouho Sušice s 11 příznivci. V poslední době se přiřadil Lanškroun s 10 a Zastávka u Brna s 12. Do čela postoupily Čelákovice se 14 příznivci, aby se staly velkou výjimkou ve Středních Čechách. Pokud se týká bývalých okresů vede domovský Přerov následovaný Opavou. Z krajských měst vede Zlín a uzavírají Karlovy Vary, které vystřídaly loňský Hradec Králové. Z přehledu jednoznačně vyplývá převaha „křesťanské Moravy“. Výsledky posledních voleb však bohužel ukazují na to, jak „víře vždy věrní Moravané“ ztrácejí víru ve věčný život, aby ji vyměnili za laciné a nereálné sliby.

Takže směrovací čísla, místo a počet adres příznivců na které posíláme zpravodaje lomeno počty zasilanými na instituce pro loňský a letošní rok:

	2008	2010		2008	2010
100 – 249 Praha	145/330	110/432	250 – 251 Praha vých. (z toho Čelákovice)	17/30	16/56
252 – 255 Praha západ	5/15	5/24	261 – 265 Příbram	5/75	9/80
256 – 260 Benešov	5/30	8/43	266 – 268 Beroun	4/15	2/18
269 – 271 Rakovník	4/23	5/14	272 – 275 Kladno	3/15	5/30
276 – 279 Mělník	4/15	5/21	280 – 283 Kolín	7/30	9/32
284 – 287 Kutná Hora	3/30	3/45	288 – 292 Nymburk	4/40	4/38
293 – 299 Mladá Bol.	19/30	11/25	300 – 329 Plzeň	19/80	20/97
330 – 331 Plzeň-sever	7/19	12/14	332 – 336 Plzeň-jih	8/24	7/27
337 – 338 Rokycany	0/16	0/11	339 – 343 Klatovy	12/40	9/32
344 – 346 Domažlice	4/40	6/39	347 – 349 Tachov	3/50	3/40
350 – 355 Cheb	2/26	3/60	356 – 359 Sokolov	1/21	0/19
360 – 369 Karlovy vary	4/53	3/102	370 – 376 Č. B.	11/73	13/68
377 – 380 Jindřichův H	10/30	12/35	381 – 382 Český Kr.	6/15	6/19
383 – 385 Prachatice	8/20	5/33	386 – 389 Strakonice	4/35	4/23
390 – 392 Tábor	6/35	7/63	393 – 396 Pelhřimov	11/30	14/39
397 – 399 Písek	9/30	9/31	400 – 404 Ústí nad L.	8/15	6/22
405 – 409 Děčín	10/40	9/31	410 – 414 Litoměřice	16/55	13/42
415 – 429 Teplice	10/40	9/28	430 – 433 Chomutov	11/40	9/20
434 – 437 Most	3/15	2/20	438 – 459 Louny	0/30	1/18
460 – 465 Liberec	15/65	13/53	466 – 469 Jablonec n/N	8/6	7/12
470 – 499 Česká Lípa	3/40	3/31	500 – 505 Hradec Král.	5/50	10/103
506 – 510 Jičín	8/33	8/31	511 – 515 Semily	6/35	6/38
516 – 529 Rychnov n/K	5/20	4/55	530 – 536 Pardubice	17/70	15/71

537 – 540 Chrudim	9/40	8/34	541 – 546 Trutnov	12/40	9/37
547 – 559 Náchod	23/80	21/57	560 – 567 Ústí n/O	26/65	21/106
268 – 579 Svitavy	20/55	27/65	580 – 585 Havl. Brod	8/50	6/47
586 – 590 Jihlava	17/30	17/33	591 – 599 Žďár n/S	26/110	22/98
600 – 663 Brno	63/65	55/167	664 – 668 Brno-ven.	37/90	43/92
669 – 673 Znojmo	23/45	22/49	674 – 677 Třebíč	40/65	38/62
678 – 681 Blansko	12/60	16/66	682 – 685 Vyškov	15/65	18/60
686 – 689 Uh. Hradiště	31/115	34/136	690 – 694 Břeclav	5/60	4/93
695 – 699 Hodonín	38/45	35/79	700 – 732 Ostrava	23/80	26/114
733 – 737 Karviná	22/80	22/135	738 – 740 F-M	31/80	31/137
741 – 745 Nový Jičín	24/100	21/68	746 – 749 Opava	53/170	59/184
750 – 754 Přerov	62/110	60/145	755 – 759 Vsetín	39/70	33/113
760 – 766 Zlín	64/152	51/182	767 – 769 Kroměříž	30/59	28/120
770 – 782 Olomouc	36/140	27/175	783 – 786 okr. Ol.	21/80	21/45
787 – 789 Šumperk	26/90	20/88	790 – 791 Jeseník	2/10	2/16
792 – 795 Bruntál	15/70	9/64	796 – 799 Prostějov	19/70	22/74

Z celkového nákladu 6500 kusů posíláme konkrétním příznivcům asi 1400 kusů. Hlavní část Zpravodajů putuje tedy do jednotlivých farností, sborů, knihoven, knihkupectví. Jsou to ty počty za lomítkem. O jejich osudu se dovídáme při náhodných návštěvách kostelů. Asi jich také nějaká část končí nevyužitá. Všimněte si jich tedy ve vašem okolí. Z farního kostela je přece vhodné nerozebraná čísla dát do kostelů filiálních a podobně. Máme především zájem, aby byla naše veřejnost o neuvěřitelném pronásledování křesťanů informována a křesťané se za pronásledované modlili, tlačili na své po-

slance, aby se jich zastávali při zahraničních cestách, ozývali se v médiích. Rádi budeme reagovat na informace o skutečné potřebě zpravodajů. **Jen, prosím, myslte na vězněné, mučené a vražděné bratry a sestry a nevyhazujte Zpravodaje do koše.** Na požádání správců farností posíláme zpravodaje bez složenek. Tam, kde se lidé více znají, by měla vzniknout modlitební společenství.

„Naše generace bude jednoho dne muset litovat nejen zlých slov a skutků špatných lidí, ale také strašlivého mlčení dobrých.“

K zamyšlení a modlitbě

Nepál

Skupina šesti mužů 17. října napadla a surově zmlátila misionáře podporovaného organizací Gospel for Asia v Nepálu. Útočníci nařkli Indru Raie Waglana z rouhání tradičním božstvům a násilné konverze dvou rodin ke křesťanství.

Indra byl napaden po cestě do sousední vesnice, kde chtěl uspořádat modlitební setkání. Doprovázel jej jeden starší křesťan. Po útoku jej vetřelci nechali ležet v bezvědomí u cesty. Později se mu dostalo lékařského

ošetření; kromě zlomeného žebra měl po celém těle pohmožděniny. Policisté v souvislosti s útokem identifikovali a obvinili šest mužů. Případ v současné době řeší soud. Modlete se za Indrovo úplné uzdravení a zotavení. Vyprošujte mu sílu, aby zůstal pevně stát v Kristu. Modlete se také za pachatele útoku a policisty pracující na případu, aby je Duch svatý vedl k pokání a víře v jediného pravého Boha.

Zdroj: Hlas mučedníků

Irák

Iráčtí křesťané se v uplynulých dnech opět stali terčem projevů násilí, včetně pumových útoků a střelby, při kterých došlo k obětem na životech. 11. listopadu patrně islamističtí radikálové odpálili 11 náloží na několika křesťanských předměstích v iráckém hlavním městě Bagdádu; cíleně se přitom zaměřovali na obchody a obytné domy. Nejméně pět křesťanů přišlo o život a přibližně 33 dalších utrpělo zranění. Nová vlna násilností zasáhla také převážně křesťanské oblasti země 15. listopadu ve večerních hodinách. Nejméně jeden člověk přišel o život a sedm dalších utrpělo zranění, když v Bagdádu explosovaly dvě nálože v automobilech. Tentýž den při explozi automobilu v Mosúlu zahynul další křesťan s šestiletou dcerkou.

Zatím poslední devastující vlna násilností přišla jen několik týdnů po obléhání bagdádské katedrály a následném útoku na ni, při kterém přišlo několik křesťanů o život a mnoho dalších utrpělo zranění.

Vyprošujte Boží pokoj všem, kdo truchlí nad ztrátou svých milovaných při těchto útocích. Proste Boha, aby daroval našim iráckým bratrům a sestrám sílu, aby dokázali šířit jeho lásku a slovo bez váhání a strachu, dokonce i v prostředí sociálních otřesů a nebezpečí. Modlete se, aby se lidé odpovědní za tyto útoky nechali vést Božím Duchem k pokání ze svých skutků a přijali Ježíše jako svého Pána.

Zdroj: Hlas mučedníků,
Assyrian International News Agency,

Čína

7. listopadu policisté uskutečnili razie v předškolních třídách v provinciích Kuang-tung, Kuang-si a Chaj-nan na jihu Číny. Všechna tři zařízení vede Sun Haiping, manželka v minulosti uvězněného pastora podzemní církve Wang Daa. Sun je rovněž členkou čínské delegace, která v současné době ve Washingtonu D. C. diskutuje o otázkách demokracie a svobody náboženského vyznání.

Při razích se policisté učitelů i dětí vyptávali na místo pobytu paní Sun a důvody jejího vycestování do Spojených států. Rovněž je zajímalo, zda škola vlastní nějaké Bible a zda je rozdává studentům. Sun komentovala incidenty slovy: „Pokud by se jednalo o běžnou školní inspekci, nebyli by tady příslušníci veřejné bezpečnosti, ale zástupci Úřadu pro vzdělávání. Školám hrozí ukončení činnosti.“

Modlete se, aby Sun Haiping a její manžel Wang Dao zůstali silní a věrní. Modlete se, aby se dětem v těchto zařízeních i nadále mohlo dostávat kvalitního vyučování od schopných a zapálených učitelů. Modlete se také za významné a trvalé posílení náboženské svobody v Číně.

Čínští policisté uskutečnili v uplynulých týdnech razie nejméně ve dvou křesťanských společenstvích. 10. listopadu příslušníci veřejné bezpečnosti a zástupci Úřadu pro náboženství narušili průběh shromáždění ve městě Šuang-čcheng v provincii Chej-lung-tiang a zabavili hlavní účetní knihu. 12. listopadu místní policisté a pracovníci Úřadu pro náboženství z Po-čou uskutečnili razii na domácím shromáždění v Ping-jao v provincii Šan-si. Při akci zabavili několik předmětů patřících společenstvím. Policisté také odvedli nejméně deset křesťanů a pět z nich zadržovali až do pozdního odpoledne.

Vyprošujte povzbuzení těmto věřícím, kteří pro svou víru čelí protivenství. Modlete se, aby čínská církev demonstrovala v podobných zkouškách trpělivost a věrnost hodné Kristova příkladu. Modlete se, aby čínská vláda skutečně respektovala svobodu náboženského vyznání svých občanů.

Zdroj: Hlas mučedníků, ChinaAid

Irák

Tento týden přišli v iráckém Mósulu o život další tři křesťané. Jedná se o zatím poslední incidenty v nedávné sérii vražedných útoků na příslušníky křesťanské komunity v této

zemi. 22. listopadu útočníci vtrhli do provozny vlastněné dvěma křesťanskými svářečiči – bratry Saadem Hannou (43) a Waadem Hannou (40) – a vystřelili na ně. Waad zemřel na místě, Saad podlehl zraněním o dvě hodiny později. Tentýž den policisté našli tělo postarší křesťanské ženy, kterou někdo uškrtil v jejím bytě, rovněž v Mósulu.

Vyprošujte útěchu všem, kdo truchlí nad ztrátou svých blízkých. Modlete se za pevnou víru a vytrvalou naději pro irácké křesťany procházející nejrůznějšími zkouškami. Modlete se, aby Bůh nastolil v Iráku svůj pokoj.

Zdroj: Hlas mučedníků,
Assyrian International News Agency,

Írán

Podle informací iránských křesťanů byl pastor Jusef Nardachání odsouzen k trestu smrti za takzvaný „ideozločin“. Pastor Jusef, vedoucí sítě „Íránská církev“ s vazbami na

Církev plného evangelia, byl zatčen v říjnu 2009 po protestu proti úřednímu rozhodnutí, že jeho syn musí studovat Korán. Zdroje Hlasu mučedníků potvrdily, že proces s pastorem v uplynulých týdnech skutečně proběhl u soudu v Assize v provincii Gilan, soud však dosud nevynesl konečný rozsudek. Pokud bude trest smrti oficiálně potvrzen a pastor Jusef popraven, bude se jednat o první soudem nařízenou popravu křesťana v Íránu za posledních dvacet let.

Modlete se, aby Bůh naplnil pastora Josefa a jeho rodinu pokojem a aby i nadále stáli na jeho Slově s vědomím, že Bůh své děti chrání. Modlete se za všechny, kdo jsou do Josefova procesu zapojeni, aby Bůh obměkčil jejich srdce a aby své rozhodnutí změnili. Modlete se za všechny iránské křesťany ve vězení, aby spočinuli ve vědomí, že Bůh může jejich uvěznění použít ke své slávě.

Pošlete protestní lístek na jeho podporu!

Pošlete protestní lístek na jeho podporu!

Christian Solidarity International
P. O. Box 8, 750 11 Přerov
Czech Republic

20 Kč nebo
21 Kč
(priority)

Dr. Mahmoud Ahmadinejad
The presidency
Palestine AvenueAzerbaijan
Intersection
Teheran
Iran

PODĚKOVÁNÍ DÁRCŮM

Srdečné díky těm, kteří přispěli převodem z účtu v říjnu, listopadu a prosinci

Daniela Nováková, Mgr. Petra Macíčková, Dr.Ludmila Martinková, Josef Fojtík, Jana Šandrejová, Roman Duba, Margita Sabová, Marie Žáková, Václav Hoffmann, MUDr.Ludmila Kopecká, Mgr. Josef Pala, Sestry Řádu Navštívení, Jana Konečná, Ludmila Běhanová, Mgr. Miroslav Adlt, Zdenka Boráková, Ivan Klbal, Arcibiskupství pražské, Eugenie Miškovská, Marie Radiková, Břetislav Novotný, Markéta Zelinková, Pavel Černuška, Jan Blahuta, **Jindřich Solovský**, Pavel Vrbenský, Martin Janoušek, **Irena Muhlová**, Ing.Jaroslav Záleský, Ivo Křížka, Monika Zechovská, **Olga Michalová**, Jan Malý, **Tomáš Bayer**, Veronika Nováková, Anna Pozděňová, MUDr. Marie Rádlová, Jana Světlá, Jan Benda, Hana Borková, Mgr. Zdeněk Dubský, MUDr.Magdalena Truhlářová, Ing.Vladislava Kácalová, Ing.Borek Tichý, PhDr. Jana Mančalová, František Felner, Mgr.Bohumil Poláček, Dušan Zeman, Vladimír Benák, Marie Krechlerová, Marie Synková, Veronika Novotná, **Helena Třísková**, Ing. Daniel Žingor, Markéta Salvětová, Jiří Vlnař, Pavel Černošánek, Daniela Nováková, **Roman Duba**, Magdalena Knorková, Jana Šandrejová, MUDr. Bernarda Dvořáková, Mgr. Petra Macíčková, **Marta Gazárková**, Aloisie Svobodová, František Segefa, David Prentis, Zdeněk

Čermák, Božena Petrasková, Monika Kabelková, Jarmila Zindulková, Zdenka Boráková, Margita Sabová, Arcibiskupství pražské, MUDr. Jaroslav Dragon, Mgr. Miroslav Adlt, Ivan Klbal, Eugenie Miškovská, Marie Radiková, Zdenka Chalupská, Josef Fojtík, **Marie Tylová**, Sylva Potůčková, Jan Blahuta, Mgr. Bohumil Poláček, P. Josef Sích, Markéta Zelinková, Ludmila Tšponová, Petr Jansa, Jaromír Němec, **Jiří Trávníček**, Martin Janoušek, **Irena Muhlová**, Ing.Jaroslav Záleský, Ivo Křížka, Ing. Pavel Dosoudil, Libuše Veselá, Monika Zechovská, Radim Ucháč, Jana Světlá, P.Eduard Krumpolc, Jan Malý, Veronika Nováková, Ing.Jiří Kadlec, Severin Jelínek, Martin Kvapil, Jarmila Zindulková, **Tomáš Bayer**, Marek Srba, Karel Exner, Dana Hájková, **Irena Světničková**, Jan Benda, Hana Borková, **Marie Kozová**, Josef Hurbíš, Vladimír Benák, MUDr. Marie Rádlová, Ing. Vladimír Fajmon, Hana Smolíková, **TEMPO**, Mgr. Zdeněk Dubský, Ing.Vladislava Kácalová, Ing. Borek Tichý, PhDr. Jana Mančalová, František Felner, Dušan Zeman, Marie Procházková, Jan Krutský, Markéta Salvětová, Jana Kotrcová, Stanislava Šlosarová, Ing.Daniel Žingor, Otilie Marková, Miroslav Louman, Jaroslav Boudný, Radek Vala, Alice Gelnarová, Daniela Nováková, Mgr.Petra Macíčková, Josef Fojtík, Albert Mikula, **Václav Basakin**, Josef Hurbíš, Jana Šandrejová, Božena Bradnová, Václav Vínš, Marcel Turíček, Jan

Your Excellency,

With great dismay I have heard of the death sentence for pastor Youcef Nadarkhani currently held in the Lakan prison in Rasht. I cannot understand how Iranian courts can rule a death sentence for religious reason. Being a Christian and even striving to tell people of ones faith is no crime but a human right. We Christians cannot believe that Allah ask for you human sacrifice. We believe He is merciful and gracious.

I urge you to go against the unjust treatment of Christians converts from Islam.

Religious freedom is the source of peace and blessing. I wish all the best for you and your people!

Place, date / Místo, datum

Signature / Podpis

S ohromením se dovidám o rozsudku smrti pro pastora Y. Nadarkhani vězněného ve vězení Lakan ve městě Rasht. Nemohu pochopit, jak mohou iránské soudy udělit trest smrti z náboženských důvodů. Být křesťanem a dokonce se snažit mluvit k lidem o vlastní víře není zločin, ale lidské právo. My křesťané nemůžeme uvěřit, že Alláh po vás žádá lidské oběti. Věříme, že je milosrdný a milostivý. Žádám Vás, abyste se zasadil o zamezení nezákonného jednání s konvertity. Náboženská svoboda je zdrojem pokoje a požehnání. Přeji vše dobré Vám i Vašemu lidu.

Paleček, Marie Vanková, Milosrdné sestry sv. Františka Brno, **Anna Binková, Martin Hanák, Leo Zidek, Roman Duba**, Lé-kárna U Naděje, **Martina Kejdová**, Jan Maixner, Marie Synková, Alena Tomanová, **Renata Valerová, Marie Legnerová**, Ludmila Běhanová, Zdenka Boráková, Margita Sabová, Arcibiskupství pražské, Dr.Ludmila Martinková, Josef Stolař, Mgr.Miroslav Adlt, Stanislav Grubhoffer, **Ivan Klbal, Eugenie Miškovská**, P.Pavel Mikuš, **Bohumil Hlavíčka, Josef Večeřa**, Jan Sedláček, Jan Blahuta, **Klára Kolaříková**, Ludmila Slušítková, Ing. Petr Wanderburg, Mgr.Bohumil Poláček, Josef Hurbíš, **Krista Švejnová, Irena Muhlová**, Libuše Michalčíková, Mgr.Martin Kolář, Martin Janoušek, Ing.Jaroslav Záleský, Ivo Křížka, **MUDr. Gejza Scziranka, Monika Zechovská**, Marek Srba, MUDr.Jiřina Křížková, Jan Malý, Veronika Nováková, M.+A.Martiškoví, L.+O. Tšponovi, Miloslav Klíma, Jan Benda, Hana Borková, **Tomáš Bayer**, Jiřka Fejfarová, Jan Pernický, Jana Světlá, Věra Tahalová, Mgr.Zdeněk Dubský, Ing.Vladislava Kácalová, Ing.Borek Tichý, PhDr.Jana Mančalová, František Felner, Dušan Zeman, Vladimír Benák, Pharm.Dr.Lubomír Valčíl, Ing.Jiří Potoček, Mgr.Veronika Doležalová, Vladimír Letocha, Severin Jelínek, Ing.Jan Kadlec, Pavel Vachek, ŘKF Novosedly, **Josef Vintr**, L.+J. Volfovi, Radim Pipek, **ŘKF(44164122)**, Mgr.Marcela Němečková, Ing.Jaroslav Branžovský, MUDr.Marie Hlaváčková, **Anna Kusalíková, Zdenka Halamová**, Ing.Daniel Žingor, Petr Brychta, **Markéta Salvětová**, Hynek Tříška, P.Václav Málek, J.L., Ing.Josef Dolák, Pavel Ohryzek, Jarmila Domesová, Bedřich Jeřábek, David Plášek, Dr.Josef Marek, **ŘKĐ? , FSČeskoslovenské církve evangelické, Mgr.Miroslav Cano, Josef Olšák**.

U zvýrazněných jmen nemáme adresy a nebudeme proto moci poslat potvrzení o daru. Prosíme o adresy!

Díky také všem, kteří přispěli dary v říjnu a v listopadu poštovními poukázkami nebo jinak:

Ing.Vladimír Vašků, Růžena Bartošová, Jiřina Voldánová, Jana Tichá, Luděk Vondrák, Marie Šimičková, Karel Palata, Jan Žizlavský, Václav Fojtík, Josef Bublan, Marie Machynková, Richard Széntiványi, Hana Soběslavová, Blechovi, Alice Kšírová, Dagmar Jandorová, Vojtěch Jarkovský, Ing.Cyřil Martinek, Barbora Sučeká, Jiřina Horáková, Přemysl Vaněk, Jiřina Pospíšilová, Marie Hamerníková, Veronika Temňáková, Pavla Pumprlová, Václav Schneider, Lenka Pavlovská, Marie Hunčová, Jindřiška Dreislerová, Anna Krčmářová, Josef Wimmer, Jolana Žilková, Marie Vašinová, Eliška Šichová, Anděla Jargusová, Zuzana Benešová, Marie Cabejšková, Anna Šubrtová, Jaroslava Podestátová, Eva Šádková, Miloslava Herynková, Hedvika Burková, Vlasta Skramušská, Jiří Halouzka, Anna Klímková, Eva Procházková, Chrudinovi, Marie Pachtová, Jiřina Horáková, Běla Holečková, Eva Němcová, Václav Krpeš, Přemysl Vaněk, Farníci

Starý Jičín, Marie Valentová, Marie Sedláčková, Jana Janatová, Vilibald Knob, Josef Čubík, Antonie Milčáková, Agnesa Vlasková, Dana Svobodová, Ing.Karel Iavický, F.+K.Poláškoví, Anežka Kovaříková, Libuše Bendová, Kamil Kuliha, Petr Pomkla, Juraj Gondorčín, Dr.Alois Beránek, Michal Polenda, Luděk Synek, Elfrída Prasková, Marie Valentová, Václav Brich, Jarmila Zizlerová, Josefa Šemberová, Anna Klímková, Anežka Kovaříková, Olga Řihová, Mojmir Stránský, Josef Lačko, Eduard Tomeček, František Cimpl, Drahomíra Voláková, Ludmila Holubová, Jaroslav Gottwald, Jan Tomek, Josef Kalčík, PhDr.Karel Gleisner, Marie Očenášková, Aurelie Bervidová, Humpovi, Smrčkoví, Jan Klement, Cecilie Mičulková, Božena Kašpaříková, Marie Ruspaggiari, Krista Valná, Anna Kolečkářová, Jana Marková, Marie Sedláčková, Olga Košátková, Helena Ticháčková, Dobroslava Mikšánková, Ing.Cyřil Martinek, Bojanovských, Františka Chutná, Jana Hamingerová, Jaroslav Januška, Marie Knotková, Miroslav Svrčina, Závalovi, Jiřina Zemanová, Anna Zbranková, Augustin Petřík, Jana Rybářová, Karla Müllerová, Marie Polcrová, Marie Vágnerová, Vlasta Hradská, Helena Bičanová, Mgr.marcela Uhrová, Ludmila Vokatá, Helena Mindáková, Vlasta Skramušská, Jiřina Voldánová, Jiří Buchta, Eva Němcová, ŘKF Bohdalov, Hermína Balnarová, Elfrída Prasková, Julie Příkrylová, Jaroslava Mikulášková, František Bruna, Naďa Dubnová, Vlasta Lüftnerová, Aloisie Baštová, Ludmila Moravcová, Jiří Vančura, Josef Stoklásek, Jiřka Lišková, Anna Tomková, Přemysl Vaněk, Bohumila Ministrová, P.Jan Baščavský, Vilém Kín, Václav Uhlík, Stanislava Šebová, Jiřina Šmejkalová, Františka Evanžinová, Jan Rančík, Dagmar Fešárková, Miloslava Nemravová, Pavel Bouchal, Eliška Zapletalová, Šárka Pospěchová, Anděla Pukýšová, Ladislav Zapletal, Jaroslav Štefka, Čestmír Novák, Marie Pokorná, Jiřina Pospíšilová, Anna petřinová, Milada Marková, Marie Frantová, Irena Schwarzová, Silvie Široká, Jaromír Štván, Ing.Jiří Šenkýř, Jaromír Laifert, Marie Pokorná, Marie matušková, Magda Grimová, Alfons Beneš, Miroslav Valíček, Václav Schreiber, Blanka Ričánková, Anna Ondrůjová, Veronika Temňáková, Metoděj Štajnar, Anastázie Mačková, Marie Šeligová, Anežka Hrdá, Irena Hehejlková, T.Fatková, Josef Sedlák, Jiří Hořínek, Jaroslava Zápotocká, Jana Valová, Rozálie Horáčková, Antonie Svobodová, Anna Zámečnicková, ŘKF Bořislav, Jaroslava Kašicová, Emilie Hrkuláková, Irena Zlámalková, Marie Panroková, Tomáš Vaníček, ŘKF Dřevohostice, ŘKF Louňovice, Mojmir Stránský, Jana Pavličková, J.+A.Lubovi, Eva Součková, Anna Hovancová, Nikola Velčev, Zdeněk Jun, Františka Kadlčáková, P.Petr Dokládal,

Děkujeme také všem, kteří nechtějí být uváděni nebo jejich jména nebyla čitelná nebo jsou dárci anonymní

Dary za prosinec jsou zahrnuty v potvrzení pro FÚ.

Křesťanská mezinárodní solidarita

P. O. Box 8
750 11 PŘEROV
CZECH REPUBLIC

O.P.

P.P.
708 03/2002
751 51 Přerov 1

adresa platí jen do 31.1. 2011

Prosba

Dárci a příznivci, kteří posílají svůj peněžní dar poprvé, ať laskavě oznámí svou adresu. Vedení CSI děkuje za porozumění.

Křesťanská mezinárodní solidarita (CSI) je dobrovolné neziskové sdružení lidí, kteří chtějí nenásilným způsobem diplomatickými prostředky pomáhat hájit právo na vyznání tak, jak je to vyhlášeno ve Všeobecné deklaraci lidských práv OSN, zvláště ve Článku 18.

Potřebné spojení na Křesťanskou mezinárodní solidaritu:

POZOR od 1.2.2011 nová adresa:

Křesťanská mezinárodní solidarita - CSI

P. O. Box 11

549 01 Nové Město nad Metují

Tel: 581 203 438

777 966 180 Vodafone

605 413 050 T-Mobile

e-mail: csi@csi-cr.cz

Internet: www.csi-cr.cz

Bankovní spojení:

ČSOB Československá obchodní banka

č.ú. 0278125043 / 0300

Úkoly CSI mohou být:

- modlitba za pronásledované křesťany
- psaní protestních dopisů patřičným politikům a úřadům
- sbírání podpisů ve prospěch pronásledovaných
- psát dopisy vězňům a jejich rodinám
- podle možnosti poskytovat hmotnou podporu jednotlivým případům
- působit na vládu a politiky, aby se Česká republika na mezinárodním poli zastávala pronásledovaných křesťanů
- přinášet zprávy v médiích o pronásledovaných křesťanech a o činnosti CSI
- organizovat prosebné společné modlitby
- finanční podpora

Přetisk textů tohoto zpravodaje je možný s udáním pramene. Vydává Křesťanská mezinárodní solidarita (CSI) jako zpravodaj pro vnitřní potřebu.

Za redakci a úpravu zpravodaje zodpovídá Ing. František Kopečný.

MK ČR E 12619

Tisk EURO-PRINT Přerov s.r.o.

Podávání novinových zásilek povoleno Dohodou o podávání poštovních zásilek OBCHODNÍ PSA-NÍ č. 708 03/2002 ze dne 13. 12. 2001.